

dre værdigt for Staten at fordre sig disse Penge tilbagebetalte, som Udrederne engang have modtaget, og jeg synes saaledes, at der i hvert Fald kun burde være Tale om en Afkortning af de Remonteringspenge, der endnu ikke ere oppebaarne. Jeg skulde saaledes ansee det for meget heldigere, om man vilde søge at tilveiebringe enten Lighed eller Ulighed mellem alle Udrederne, og for Exempel bestemme, at samtlige Udredere enten de have filltet gamle eller unge Heste, enten de have remonteret eller ikke, skulle betale f. Ex. 41 Rbd. for hver Hest; derved slog man en Streg over Tilbagebetalingen af de oppebaarne Remonteringspenge for 1849, og tog alene Hensyn til Afkortning af Remonteringspengene for 1850. Det er vel sandt, at Staten derved fik en mindre Indtægt, men jeg troer ogsaa, at Staten derved vil blive fritaget for en maaskee byrdefuld og chicanøus Afregning med de forfjellige Udredere. Den ærede Rigsdagsmand for Horsens (Holst) har filltet et Vædringsforslag, hvorved de Anskuelser, jeg her har tilladt mig at udtale, jo vilde opfyldes i en fuldkomnere Grad end jeg har tænkt mig. Men jeg kan desværre ikke stemme for dette Forslag, thi jeg maa med den ærede Ordfører og Ministeriet være enig i, at Staten, saavidt jeg skjønner, har en ubestridelig Ret til Tilbagebetaling af de 36 Rbd. Disse mine Bemærkninger skulde jeg tillade mig at henstille til det ærede Udvalgs nærmere Dverveielse med den Fortrøstning, at, ifald de maatte have noget Værd, det da vil tage Hensyn til dem, da jeg ikke i Almindelighed er af den Anskuelse, at jeg ønsker at stille Vædringsforslag.

Jeg skulde dernæst tillade mig en formel Bemærkning med Hensyn til bemeldte § 2. Det første Punktum af § 2 giver en almindelig Regel om den Udbetaling, som skal finde Sted for Udrederne, for at faae deres Heste tilbage og om Tilbagebetaling eller Affortning af Remonteringspengene. Det andet Punktum af Paragraphen opstiller dernæst en Undtagelse, at Tilbagebetalingen eller Affortningen af Remonteringspengene for disse 2 Aar ikke skal finde Sted for de Udrederes Vedkommende, der beviislige have besat de paagældende Nummere med nye Heste efter Indfaldelsen i For-

aaret 1849. Derimod er der virkelig i Paragraphen ikke talt et eneste Ord om de Udredere, hvis Heste endnu ere ilte og have gjenemgaaet Krigen. Det er vistnok meget klart, at disse Heste maae absolut sættes i Classe med dem, som omtales i 2det Punkt af Paragraphen, at der altsaa for disse Udrederes Vedkommende ikke skal finde nogen Tilbagebetaling eller Affortning Sted; men jeg formener dog, at disse Udredere, hvis Heste endnu ere ilte, — og jeg troer dog, at der findes endeel saadanne — ogsaa udtryffeligt burde omtales i Paragraphen; de maae jo absolut stilles i Classe med dem, som have besat de vacante Nummere; thi Staten har ikke havt nogen Udgift ved at remontere for dem og det er ikke deres Skyld, at deres Heste ere bleve ilte. — Der er af adskillige ærede Landsthingsmænd filltet et Vædringsforslag om, at det sidste Punktum af Paragraphen skulde bortfalde; for dette Vædringsforslag kan jeg ikke stemme, ligesom ogsaa den ærede Ordfører allerede har udtalt sig imod det, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til ham. Jeg vil derfor ogsaa blot tillade mig som speciel Grund at anføre, at der virkelig kan være mange Tilfælde, hvor man ikke kan ønske at modtage disse Heste. Det er mig f. Ex. bekiendt, at der paa Herregaardene og Præstegaardene i Maribo Amt, — alene paa disse to Steder — i Slutningen af Aaret 1849, udbrod en meget ondartet Lungesygge, hvoraf en stor Deel Heste døde, og den Omstændighed, at denne Sygdom udelukkende udbrod paa Herregaardene og Præstegaardene, viste tilstrækkeligt, at den var forplantet til Stiften af de Heste, som vare bleve hjemsendte fra Krigen, og jeg troer virkelig, at mange af Udrederne maaskee ville tage denne Omstændighed i Betragtning og hellere give Slip paa at faae Hesten tilbage, som dog maaskee ikke er mere værd, end hvad de skulle betale for den. Jeg skulde saaledes ansee det for meget ønskeligt, at det sidste Punktum bliver staaende, da man derved har et Middel til at blive fri for de Heste, som man maaskee ikke ønsker at modtage.

Holst: Det Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, gaaer ud paa, at der af § 2